

په تراويحو کې ختم او د ختم دعاء

د مسلمانانو په ټولنو کې د پخوا راهيسې د رمضان په مياشت کې په تراويحو لمونځ کې د قرآن کریم ختمونه کيږي ، ځينې يې په يوه اونۍ کې ختم کوي ، ځينې يې په لسو ورځو کې او ځينې يې په درې يا څلورو کې ، څوک يې په زياتو کې کوي او څوک يې په کمو کې ، او بيا لا ځينې قاريان صاحبان داسې قراءت کوي چې يوه کلمه د بلې څخه نه جدا کوي او اوربڼو کې يې هيڅ تمیز نشي کولای چې قاری صاحب څه وويل او په کوم سورت کې روان دی ؟ او ځينې قاريان صاحبان خو لا داسې وي چې جوماتونه يې د مخکې نه په ټيکه نيولي وي ، چا يو جومات په ټيکه نيولی وي ، چا دوه ، چا درې ، او د مخکې نه يې ورسره خبره کړې وي چې ما له به دومره اړه راکوی ، او قاری صيب ته هم د مخکې نه د خپل دخل معلومات وي چې رمضان مياشت کې زما څومره آمدن دی ،

او بيا په تراويحو لمونځ کې د سنت طریقی د قراءت لحاظ نه ساتل کيږي خو مقصد پکې صرف ختم کول او مزدوري ترلاسه کول او په ډيرو جوماتونو د ختم دپاره گرځيدل وي ، او بيا د ختم په شپه غټ غټ پروگرامونه نيول شوي وي ، د خوراک څښاک توکي ډير ليدل کيږي او په لود سپيکرو د هغی د پاره په مختلفو جوماتونو کې اعلانونه کيږي او د عرس او واده شپه يې تر جوړه کړې وي .

نو پدې کې شک نشته چې داسې ختمونه کول هيڅ شرعي حيثيت نلري او ثواب پرې نه حاصلیږي ، دا نه د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه ثابت دی ، او نه د صحابه کرامونه ثابت دی ، بلکې په دغسې ختمونو او دغسې زر زر په تيزی سره لوستلو د قرآن کریم توهين دی چې مقصد صرف ختم وي او تدبر او تفکر پکې نه وي ، او لا قاريان صاحبان د عوامو لخوا د ريشخند سبب هم وگرځي او خلک ورپورې توکي او مسخري کوي .

او په دې ټولو کې زمونږ د سلفيانو په ټولنه کې ختم لا په بڼه شکل کيږي چې په يوه شپه کې صرف يوه سپاره ويل کيږي او بڼه په آرام او ترتيب سره لوستل کيږي ، مگر په اخر کې د ختم په شپه بيا هم داسې جمع او جوش وی چې په بله شپه نه وي ، او خلک کوشن کوي چې په دعاء کې شریک شي ، او په دعاء باندې ځانگړی اهتمام وي ، او د ليری ليری ځايونو څخه خلک راغلي وي ، او هر جومات کې چې ختم وي په هغی ته ځان رسوي .

مگر د شريعت د لحاظه دغه عمل هم د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه ثابت نه دی او نه د صحابه کرامو څخه ثابت دی ، بلکه دغسې عمل ډير وروسته په مسلمانانو کې رائج شویدی ، صحابه کرامو په ختم هيڅ اهتمام نه ؤ ، بلکه په اورډو ترايو به يې تمرکز کاوه چې اورډی اورډی تراويح وکړي او ډير قرآن کریم پکې ولولي او دغه يې د رسول الله صلی الله عليه وسلم نه زده کړی ؤ .

او چې ختم تری ثابت نه دی نو د ختم دعاء تری هم ثابت نه ده او په هغی باندې اهتمام تری هم ندی راغلی .

يوآخی د انس رضی الله عنه د پيغمبر په دعاء کې د ختم په اړه د ختم د دعاء د احوال مېوسن راځي چې دعاء به يې وکړه . خو دا د لمونځ نه اړ ، بلکه د ختم په اړه د دعاء د احوال مېوسن نه اړ ، بلکه د دعاء د احوال مېوسن نه اړ ، بلکه د دعاء د احوال مېوسن نه اړ . علماء ورتنه مستحب ويلي دي خو مرفوع حديثو او د صحابه کرامو په اثارو کې نشته .

نو که په تراويحو کې هيڅ ختم ونکړي نو هيڅ پروا نه کوي ، صرف کوشن به وکړي چې تراويحو کې اورډ قراءت ووايي ، او که چا ختم وکړ او د ختم دعاء يې ونکړه نو هم هيڅ پروا نه کوي او لا شيخ ابن عثيمين رحمه الله وايي چې پريښودل يې غوره دي .

نو د ختم په دعاء غټ اهتمام کول او هغه لپاره اعلانونه کول او يو بل ته تلفونونه کول او هلته خوراکی توکي راوړل او جمع جوش ، بندار او واده تری جوړول سنت عمل ندی .

مقاله ليکونکی : فضيلة الشيخ عتيق الله حنيف

تاريخ : 28 / رمضان / 1443

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**